

NAGY ZOPÁN

Fragmentumok, szövegroncok, No. IV.

Mottó:

„Nézze, én elsősorban katalogizálok, a többi nem érdekel, hogy úgy mondjam: démonaim nevét keresem... Menaszéria, semmi dráma. Drámának nevezem különböző létszínvonalak összeütközését a nyelvszínvonalon... A definíció (szinte) káprázatos. A definíció definíciója: precíz nonszensz...” – H. B. *Karnevál*.

El(v)indulás – a – semmiből (Tandorisan): sehová. =
„Értelme” még csak van, de nincs igazsága = az „értelemnek”? – IS = SE...

Esik (ahova), pl. *azalmanemesít*, illetve: a munka nem(esít) messze a fájától. = Fajtájától, a fejfától, a fáklyától, a kiégett (kihűlt) kályhától, *akutyafájától*, a májától, a Mayától, a Mától, a Mamájától...

A munka (nem esik): messze nemesít... Tova...
És, amikor nincs „semmi” („semmi” van?), naa, abból lehet-e „valami”? – Lesz!?

Er(r)e dendő búú(n)! – *Ti szakadékokban folytatódók: folyton a megmenekülés mélyébe kell zuhannotok...*

„Az Isten sízesse meg” – ontotta tétlen (télén is): a nyári Mikulás. (Ő, rest-apó, a Lelkimk U(ta)lás...) – Az *efféle* gondtalan-árnyékos, gondatlan-bábjátékos el-nemgondolás tehet (ily) lehetetlenné, avagy: lehet (ily) tehetlenné =

Minden (valósnak vélt / képzelt) egzisztenciát...

*

Túlvilági sztenográfia.

Most csak a kerub-sirályok és a denevér-szeráfok veszik az „adást”...

Ő, a bokharai Abenhakán, aki saját labirintusában tévedt (fulladt) el...

Ő, belső utazásaimban, és rejtett utalásokban gyakran megjelenik...

*

Ez nem vers(eny), neem! S nem verseny(v) futtatás...
Csak tegnapelőtti-holnaputáni (*ma-más*) burok-ragacsos látomás...
Huzat a huzatban. Örvénylő záradék. Üreg a lét-töredékben.
Lék a lékben...

És csak közlelől lát(ni): Ő, Te, Én = milyen távoli (Ön)...

®észlet(ke): Alhó & Alkiáltó-jel!
Közelítsünk: akár a jelen (és az) ések...
A semmi egén (z)ül(sz) = (sz)ívem...
(J.A.T.D.N.Z.)

*Megritkulsz.
Távolságaid elszédülnek,
s nem nyernek vissza többé.
Létezésed szélcsendje voltál.
Belenged tűntödet.
Tűnődéseidet...*

(Koan – nem koan: Nat Rodi – Idor Tan.)

*

„A szomszéd banánhal” és gin-szakértő Bunuel találkozása a menazsériával: a tudat-tágító fellépéseknél használt (belső-cirkuszi) állatsereggel. Ó, korbácsolt provokáció!

Papundekli, mitománia, ipso facto / fiskális, ergo bibamus! – E kifejezéseket ütötte be a fiatal múzsa a keresőbe, miközben a hajnali költő forgolódva tépelődött:

Montázs-nyomás, félálom-társ egy talált könyv nyomán.
Fagyéjev: *Tizenkilencen* című művéből, spontán aláhúzás-kiemelésekkel (1950–2019):

Marozka (a) küldönc,
Levinszon (a) nem „zshivány”,
de fakóarcú fókaarcú –
mondta Miska: a Kis Sátán...

Bolond, bolond – szitkozódott
pálinkázva Vászka (a)
partizán. Bolond gyereket
szül (nekem) bolond Mása...

Sötét barakkban jött
világra Marozka.
Meghasonlott, istentelen
nagyapját, a földet:
az apja lecserélte.

Feketét feketére:
a mélyvilági szénre...

Szép szajha, megtört szajha! –
A bányát s az anyját is
így nevezte Marozka...

*

Szamaram bálája, bálámnak szamara:
teljesen összenőttek. A néma költő megénekelte őket...

Egy elhagyott házban pedig ez hangzott el,
kissé visszafojtva, de a falakat ércesen megkarcolva:
Szennyes vagy? – Kiteregetlek...
Ágyam lettél? – Naponta megvetlek...

*

Kéklő köd-párában, a kert hajnali homályában
növényi jelenések remegtek... A fagyos földből megébredtek,
s meredve, lassítva, emelkedve: a sötét ház felé integettek...

(Kalászkapelyvák perjéje, perjefélék csalfája, őrlődések zápsága...)

Ó, cynosurus cristatus! – Taréjos cincor, te kacér!
Ó, agropyron pectinatiforme! – Taréjos búzafű, te ledér!
Ó, melampyrum cristatum! – Taréjos csormolya, te facér!

*

S eközben, a beépített szekrényben
föléledtek – és az alvó költő felé közeledtek –
a képlékeny formák:
egy futurista alkimista agyában született bábok...

Íme, közeledett a hét megnevezett,
és a nyolcadik (névtelen) alakzat:

Wil, Ry, Obenooze, Co, Humlum, Nebel, „?” és Baobab...

...

(A lírikus ébredés: ma talán elmarad!)

...

Tépelődések

(Hommage-montázs a *Karnevál* jegyében)

Ó, Pósfai Burján Jeszenő!
Tiltakozat és fürmedelem...
Ó, Hoppy Lőrinc! Elkenődő elme-velő...
Ő, aki leginkább és minduntalan:
Mászolyog és hóbölyög...
Ó, hó-bagoly és hó-bögöly!
Ó, huhhanat és köppenet!
Ő, kozmásodó felkenet...

Ó, itt az óda: dagonya!
Mert ő csupa lép, csöböly, csörömp és kaloda...
Ó, szamotor, csernec és béc!
Jaj, a zshivaj: most muzsaj és törött léc...
Jaj, a rota: most beteges hahota!

Chimendex! Next-induktor! Hypno-text!
A feltalálót ismét feltálalják...
Eromán gourmet-módon installálják...
Lingam, dorong, botox, na és latex!

Ó, Hyper(ex)fesziónális provizórium!
Ó, Nagy Furius Troglodex!
Jaj, bensőséges orto-flex!
Ó, az univer-maximális anti-minimum!

--

A *Kozmikus* (és lét-köznapi) bizonytalanságban:
Néhány *esszenciális* tényező és bizonyosság is van:

Prematurált quritus. Ez az angyal. Jól jegyezd meg!
Tentalité trinitive. Az ipszilon két szára elválnak...
Paraspiritoid partialobjektíváció. Ez az angyal. Jól jegyezd meg!
Supertentatív. Troffán meta(in)provizáció: lólk...

Olvasd el Troglodex könyvét: *Centuriák*, ó, katadox!
Defenzív mennybemenetel. Authentikus autoglorifikáció...
Maszk. Lárva. Metamorfózis. Metafluoreszcens provízió...
Burmorg. Vijjna. Doxafóbia. Mullifkált rapafox!

Az *angyallal* minden ember...
Életében legalább egyszer...

Supertentatív! Germopneutikus pontokon:
Tillanatnyi legatív gresszió hindenkivel rokon...
Mert, mizony bondom: hindenkinek heg jelenik!
(F)eltéve, ha meditatív, supertentatív beengedik...

--

Ó, Kesző Bertalan, Kesző Domonkos!
Ó, Kesző Benjámin, Kesző Vitamin, ó!

Jaj, Kandida Nova, Vitalifilosz!
Ó, Püripaisz Müriodermatikus! =
Ó, Tízezer-bőrű Tűz Gyermeke!
Jaj, a hehehe: textus-infernó nyenyere...

Ó, Bormester Virgil!
Jaj, Zorge Salamon és Pergelin Tódor!
Ó, Barnabás Maximus!

Ó, Schnoen Alajos!
Ó, Mirjám és Rezeda!
Jaj, Böllér Leó, Kankalin és Formalin!
Ó, Abihail! Jaj, Pataj!

Ó, Marcella Grófnő és Kankalinné!
Ó, Szép Fülöp és Fillér Joachimné!
(Ó, Hárombéka tér 32.)
Ó, Oszbornyikov és Csáfodoroszló!
Ó, Förgepatony és Turgonybabosztó!

Ó, Vermerán és Tóbiás!
Jaj, hasonló *Senkimás!*

Ó, Te: Bajnád Edelény!
Jaj, Turcsika Szelenár!

Nincs-reményben e regény:
Mindörökké: *Sohamár...*

Kopócs Tibor: *Csáky Anna Szívbeli szeretet*
c. *verséhez*, toll, kollázs, 2010